

Gods eeuwige raadsbesluiten

door: H. Rossier

Johannes 3:14-18; Lukas 24:7,26,44,46,47

Alle teksten uit Lukas en Johannes spreken over een grote noodzaak. De Zoon des mensen moest geofferd worden. “zoals Mozes de slang in de woestijn heeft verhoogd, zo moest de Zoon des mensen verhoogd worden.” Dat was een goddelijke noodzaak. De eeuwige raadsbesluiten, de raad en de wil van God konden alleen op die manier volbracht worden. God zelf moest tussenbeide komen voor de vervulling van Zijn raadsbesluiten en dat kon Hij alleen doen, door Zijn Zoon te zenden. De Heer Jezus is op aarde gekomen als mens, terwijl Hij zich onderwierp aan alles, wat nodig was, opdat het raadsbesluit van God kon vervuld worden. De Zoon van God is in deze wereld neergedaald. Hij is een weg van vernedering en lijden gegaan. Hij is op het kruis gestorven. Hij is uit de dood opgestaan. Hij is in de heerlijkheid ingegaan. Al deze dingen moesten gebeuren.

Lukas 24 ontwikkelt deze waarheid op een treffende wijze. In vers 7 lezen wij: “*de Zoon des mensen moest worden overgeleverd in handen van zondige mensen en gekruisigd worden en op de derde dag opstaan.*” In vers 26: “*Moest de Christus dit niet lijden, en zo in zijn heerlijkheid binnengaan?*”

Inderdaad, Hij is neergedaald in deze wereld en waarom? Om te lijden. Wij weten, dat Hij, vanaf het begin van Zijn loopbaan als Zoon des mensen, de man van smarten is, verzocht in krankheden. Hij moest overgeleverd worden in de handen van zondaars en in de hof van Gethsemane, toen één van Zijn discipelen Hem wilde verdedigen, antwoordt Hij: Steek uw zwaard weer op zijn plaats... Hoe zouden dan de Schriften vervuld worden, die zeggen, dat het zo geschieden moet? Daarna moet Hij gekruisigd worden, want Hij is deze wereld gekomen, niet alleen om te lijden, maar om te sterven. Een afschuwelijke dood, die niet alleen de dood van een martelaar was, maar een dood, waarin het oordeel van God op Hem viel. Daarom wordt Hij vergeleken met een slang, die van de aarde verhoogd wordt, d.w.z. dat Hij zonde gemaakt is in de plaats van de mens, die stond onder de macht van de oude slang, van Satan. Al die boze macht moest vernietigd worden op het kruis en Hij, die deze plaats innam onder het oordeel van God onderging dit oordeel op een volledige wijze.

Maar er is nog iets. Hij moest uit de dood opstaan, dat eisten de raadsbesluiten van God. Als de Heer in de Evangeliën tot Zijn discipelen spreekt over Zijn dood, verklaart Hij veel maal, dat de Zoon des mensen moest gekruisigd worden en dat Hij uit de dood moest opstaan. Deze beide zaken waren absoluut verbonden in de gedachte van God.

Maar vers 26 brengt ons nog verder. Het was niet voldoende dat Hij uit de dood opstond. Hij moest ook in Zijn heerlijkheid ingaan. Het goddelijk raadsbesluit eiste, dat de Zoon des mensen, die geleden had en opgestaan was, in de hemel werd opgenomen en zich zette aan de rechterhand van God in de heerlijkheid. Dat was de vervulling van alle gedachten van God. Alle profetische geschriften hadden deze dingen aangekondigd. De Heer zegt dan ook in vers 46: “*Zo staat er geschreven dat de Christus moest lijden en uit de doden opstaan op de derde dag.*” In vers 44: “*alles moest worden vervuld wat over Mij geschreven staat in de wet van Mozes en in de profeten en psalmen.*”

Laten we ook vers 46 en 47 lezen: “*Zo staat er geschreven dat de Christus moest lijden en uit de doden opstaan op de derde dag, en in zijn naam bekering tot vergeving van zonden moest worden gepredikt aan alle volken, te beginnen bij Jeruzalem.*” Dat is het evangelie, op aarde verkondigd met kracht, na de verhoving van Christus in de heerlijkheid aan de rechterhand van God. Dit evangelie moet in de gehele wereld verkondigd worden, om te werken in het geweten van de mensen, om ze te brengen in de tegenwoordigheid van God als berouwvolle zondaars. In die tegenwoordigheid, kunnen ze leren, dat het raadsbesluit van God was, vanaf alle eeuwigheid, zondaars te brengen tot de kennis van het heil. “*opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat maar eeuwig leven heeft.*” Hoe kostelijk is het voor ons te ervaren, dat God aan ons gedacht heeft, arme zondaars, die wij zijn, om ons deelgenoten te maken van een eeuwig heil. Maar om dat te ontvangen, moest de eniggeboren Zoon van God in deze wereld komen om te lijden en het oordeel te ondergaan van een misdadiger. Dat alles was nodig, opdat u en ik zouden kunnen zeggen: “Alle, Alle mijn zonden heeft Zijn zoenbloed weggedaan!”

Nog meer, als Hij in de heerlijkheid is ingegaan en als Hij daarboven is, is dat ook voor ons. Dat was het raadsbesluit van God. Verhogen boven de hemelen, deze vernederde mens, die op het kruis gestorven was. Hij heeft Hem aan Zijn rechterhand geplaatst. Hij heeft Hem met heerlijkheid en eer gekroond in het heiligdom. Deze plaats, is de plaats voor de mens naar de eeuwige raadsbesluiten van God. Inderdaad, de plannen van de genade van God hebben pas hun volledige vervulling gehad, als God de voldoening heeft een mens te hebben, de eerstgeborene onder vele broeders, die in staat is te genieten van deze onbegrensde en ongehinderde heerlijkheid. Dit genot is het eeuwige leven.

Door genade hebben wij deel aan deze dingen, bezitten wij het eeuwige leven, kennen wij de Vader, kennen wij de Zoon, hebben wij gemeenschap met God.

Maar hoe armetierig verwerklijken wij deze zegeningen? God wil, dat op een zekere dag, bij Hem, onze harten onbeperkt en zonder verandering zullen genieten, van alles wat er in Zijn eigen hart is, van al Zijn liefde, van Zijn gerechtigheid, van Zijn heiligheid, van in één woord, Zijn heerlijkheid. Daar wil Hij ons bij Zich hebben, in de verwerklijking van een absolute

gemeenschap, om te genieten van de liefde van de Vader en om ook te genieten van de liefde van de Zoon, die aan ons de Vader heeft geopenbaard.

Dat zijn de raadsbesluiten van de genade van God van alle eeuwigheid. Als wij ze zien in hun grootheid en diepte, kunnen wij niet anders dan ons neerbuigen en aanbidden. Dat ellendige schepselen als wij, recht zouden hebben op de heerlijkheid, het eeuwige leven zouden bezitten en het genot zouden hebben van al wat er in het hart van God is. Wat een groot wonder!

Hij had kunnen denken aan de engelen, die niet gevallen zijn, maar Hij had iets meer nodig, om alle uitgestrektheid van Zijn liefde te laten zien. De mensen, die Hij heeft uitverkoren, waren eertijds gevallen, van Hem verwijderd, beroofd van Zijn heerlijkheid. Hij heeft ze tot Zich willen brengen en omdat te bereiken, was er maar één middel: Zijn eniggeboren Zoon geven.

Als wij aan al die dingen denken, kunnen wij wel uitroepen: *“Ziet welk een liefde de Vader ons gegeven heeft, dat wij kinderen van God genoemd zouden worden”* (1 Joh. 3:1).

Oorsprong: [Le Messager Évangélique 1930-345](#)

Titel: [Les conseils éternels de Dieu](#)